

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra extinsă)

11 iulie 2007*

În cauza T-443/05,

El Corte Inglés, SA, cu sediul în Torrellano (Spania), reprezentată de J. Rivas Zurdo,
avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de doamna J. García Murillo, în calitate de agent,

pârâtă,

cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenient în fața Tribunalului, fiind

Juan Bolaños Sabri, cu domiciliul în Torrellano (Spania), reprezentat de P. López Ronda și G. Marín Raigal, avocats,

* Limba de procedură: spaniola.

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 septembrie 2005 (cauza R 1191/2004-1), privind o procedură de opoziție între El Corte Inglés, SA și Juan Bolaños Sabri,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a patra extinsă),

compus din domnul H. Legal, președinte, doamna I. Wiszniewska-Bialecka, domnii V. Vadapalas, E. Moavero Milanesi și N. Wahl, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere cererea depusă la grefa Tribunalului la 16 decembrie 2005,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 24 iulie 2006,

în urma ședinței din 10 mai 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- ¹ La 9 noiembrie 2001, intervenientul a depus o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și

modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare.

- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ care cuprinde elementele verbale „pirañam diseño original juan bolaños”, reprodus mai jos:

- 3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea mărcii aparțin claselor 16, 21 și 25 în înțelesul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa”) și corespund următoarelor descrieri:

— clasa 16: „Hârtie, carton și produse din aceste materiale, necuprinse în alte clase; produse de imprimărie; articole pentru legătorie; fotografii; papetărie; adezivi (materiale colante) pentru papetărie sau menaj; materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); materiale de instruire sau învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalare (necuprinse în alte clase); cărți de joc; caractere de tipografie; clișee”;

— clasa 21: „Ustensile și recipiente pentru menaj sau bucătărie (cu excepția celor din metale prețioase sau placate); piepteni și bureți; perii (cu excepția pensulelor); materiale pentru periat; material pentru curățare; bureți metalici; sticlă brută sau semiprelucrată (cu excepția sticlei pentru construcții); sticlărie, porțelan și faianță necuprinse în alte clase”;

— clasa 25: „Îmbrăcăminte, încălțăminte, pălării”.

4 La 23 septembrie 2002, această cerere a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 76/2002.

5 La 28 noiembrie 2002, reclamanta a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate. Opoziția era întemeiată pe înregistrările în Spania ale mărcilor verbale PIRANHA, și anume:

— marca nr. 790520, înregistrată la 28 februarie 1978 pentru produse din clasa 25 : „Îmbrăcăminte, inclusiv cizme, pantofi și păsleri”;

— marca nr. 2116007, înregistrată la 20 martie 1998 pentru produse din clasa 18 : „Piele și imitații de piele, produse din aceste materiale necuprinse în alte clase; piei de animale; cufere, valize; umbrele, umbrele de soare și bastoane; bice și articole de șelărie”.

6 Opoziția avea ca obiect totalitatea produselor precizate în cererea de înregistrare.

- 7 Motivele invocate în sprijinul opoziției erau cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94. Reclamanta a susținut existența unui risc de confuzie datorită similitudinii mărcilor în cauză și similitudinii produselor desemnate de marca a cărei înregistrare s-a solicitat și de marca anterioară, precum și datorită notorietății mărcii anterioare.
- 8 La 1 iulie 2004, OAPI a adresat reclamantei o notificare, solicitând acesteia să producă probe privind utilizarea mărcii anterioare nr. 790520. Neprimind aceste dovezi în termenul prescris, divizia de opoziție a statuat numai pe baza probelor de care dispunea.
- 9 Prin Decizia din 29 octombrie 2004, divizia de opoziție a admis în parte opoziția pentru „îmbrăcăminte, încălțăminte” și „pălării” cuprinse în clasa 25, respingând cererea de înregistrare pentru aceste produse. Aceasta a considerat că produsele pentru care se solicitase înregistrarea mărcii, care aparțin clasei 25, și produsele acoperite de marca anterioară nr. 2116007, care fac parte din clasa 18, prezentau un anumit grad de similitudine. Compararea semnelor în discuție ar fi pus în evidență similitudini vizuale și conceptuale vădite, precum și o anumită identitate fonetică. Ca urmare, divizia de opoziție a constatat existența unui risc de confuzie.
- 10 Divizia de opoziție a respins opoziția în ceea ce privește produsele din clasele 16 și 21, în lipsa probelor care să demonstreze notorietatea mărcii anterioare în înțelesul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94.
- 11 La 15 decembrie 2004, intervenientul a formulat înaintea OAPI un recurs împotriva deciziei diviziei de opoziție.

- 12 Prin Decizia din 21 septembrie 2005 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera întâi de recurs a OAPI a admis recursul și a respins opoziția în totalitate. Ea a apreciat că produsele în cauză aveau o natură și o finalitate diferite, că erau fabricate de producători diferiți și vândute prin intermediul unor canale de distribuție distincte. Potrivit camerei de recurs, nu exista un raport de concurență sau de substituire între aceste produse și, ca urmare, acestea nu puteau fi considerate similare. În plus, o complementaritate de ordin estetic a produselor în cauză ar fi prea subiectivă pentru a fi luată în considerare. Condiția similitudinii produselor, necesară pentru stabilirea existenței unui risc de confuzie pe teritoriul avut în vedere, nefiind îndeplinită, camera de recurs nu a considerat necesar să examineze gradul de similitudine sau de identitate eventuală a semnelor în cauză.

Concluziile părților

- 13 Reclamanta a solicitat Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- emiterea unui ordin către OAPI în sensul respingerii de către acesta a cererii de înregistrare a mărcii comunitare PiraÑAM diseño original Juan Bolaños pentru produsele din clasa 25;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

16 În ședință, intervenientul a solicitat Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

Cu privire la admisibilitatea anumitor capete de cerere ale părților

Argumentele părților

17 OAPI susține că este inadmisibil capătul de cerere al reclamantei prin care aceasta solicită Tribunalului să ordone OAPI în mod expres să refuze cererea de înregistrare a mărcii comunitare PiraÑAM diseño original Juan Bolaños. Acesta amintește că nu este de competența Tribunalului să adreseze OAPI somații, ci acestuia din urmă îi revine obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și considerentele hotărârilor Tribunalului.

18 În ceea ce privește propriile concluzii, OAPI susține că nimic nu îl împiedică să achieseze la un capăt al cererii reclamantei sau, mai mult, să se mulțumească să lase hotărârea la aprecierea Tribunalului, prezentând însă argumentele pe care le consideră adecvate pentru lămurirea acestuia din urmă.

Aprecierea Tribunalului

- 19 Prin al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului să ordone OAPI să refuze cererea de înregistrare a mărcii comunitare PiraÑAM diseño original Juan Bolaños pentru produsele care fac parte din clasa 25.
- 20 Rezultă din jurisprudența constantă că, în cadrul unei acțiuni formulate înaintea instanței comunitare împotriva deciziei unei camere de recurs a OAPI, în conformitate cu articolul 63 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94, acesta din urmă are obligația de a lua măsurile pe care le presupune executarea hotărârii instanței comunitare. Prin urmare, nu este de competența Tribunalului să adreseze OAPI somații, acestuia din urmă revenindu-i obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și considerentele hotărârilor instanței comunitare [Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/OAPI (Giroform), T-331/99, Rec., p. II-433, punctul 33, și Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2006, Madaus/OAPI — Optima Healthcare (ECHINAID), T-202/04, Rec., p. II-1115, punctul 14]. În consecință, capătul de cerere al reclamantei prin care se solicită Tribunalului să ordone OAPI respingerea cererii de înregistrare este inadmisibil.
- 21 În ceea ce privește concluziile OAPI potrivit cărora acesta lasă decizia cu privire la acestea la aprecierea Tribunalului, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, nimic nu se opune ca OAPI să achieseze la un capăt al cererii reclamantei sau să se mulțumească să lase hotărârea la aprecierea Tribunalului, prezentând însă toate argumentele pe care le consideră adecvate pentru lămurirea acestuia [Hotărârile Tribunalului din 30 iunie 2004, GE Betz/OAPI — Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, Rec., p. II-1845, punctul 36, și din 16 ianuarie 2007, Calvo Growers/OAPI — Calvo Sanz (Calvo), T-53/05, Rep., p. II-37, punctul 27]. În schimb, OAPI nu poate să formuleze concluzii care să urmărească anularea sau modificarea deciziei

camerei de recurs asupra unui aspect care nu a fost invocat în cerere sau să prezinte motive neinvocate în cerere [Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2005, Peek & Cloppenburg/OAPI (Cloppenburg), T-379/03, Rec., p. II-4633, punctul 22].

- 22 Astfel, concluziile OAPI sunt admisibile, întrucât OAPI înțelege să lase decizia cu privire la acestea la aprecierea Tribunalului.

Cu privire la fond

- 23 În susținerea concluziilor sale în anulare, reclamanta invocă un unic motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Argumentele părților

- 24 Reclamanta susține că în mod greșit a apreciat camera de recurs că nu exista nicio similitudine între produsele desemnate de marca a cărei înregistrare se solicită, care aparțin clasei 25, și produsele desemnate de marca anterioară, care aparțin clasei 18. Aceasta amintește că produsele și serviciile sunt clasificate în scopuri exclusiv administrative, iar ceea ce este determinant în aprecierea similitudinii acestora sunt legăturile substanțiale dintre produse, și nu apartenența lor convențională la una sau la alta dintre clase. În speță, camera de recurs ar fi utilizat în mod automat criteriile de ordin prea general și abstract. Factorii care indică similitudinea produselor, care constau în natura, utilizarea sau destinația acestora, caracterul lor concurent sau complementar, nu sunt nici absoluți, nici nu exclud existența altor factori.

25 Având în vedere particularitățile cazului în speță și în special faptul că produsele în cauză aparțin domeniului modei, similitudinea produselor trebuie apreciată din punctul de vedere al consumatorilor interesați. Or, aceștia ar stabili legături strânse între produsele în cauză, aceasta datorită funcției lor estetice comune. În această privință, reclamanta apreciază că nu a fost apreciată la justa sa valoare, de către camera de recurs, importanța exigențelor de ordin estetic în societatea modernă. Percepția consumatorului cu privire la similitudinea produselor în cauză este, în plus, accentuată de împrejurarea că acestea folosesc în mod frecvent aceleași circuite de distribuție și de vânzare și sunt adesea fabricate din același material din clasa 18, pielea.

26 În consecință, suficiente legături ar uni produsele în cauză pentru ca acestea să fie considerate similare. Reclamanta amintește că însuși OAPI a susținut, în cadrul unei proceduri jurisdicționale anterioare, teza existenței unei complementarități între produsele care fac parte din clasa 25 și produsele din piele și imitație de piele necuprinse în alte clase, care aparțin clasei 18, aceasta datorită dimensiunii lor estetice comune. Această complementaritate s-ar aplica, prin extensie, ansamblului produselor din clasa 18.

27 Reclamanta subliniază că semnele în litigiu sunt la rândul lor similare și deduce din acest fapt că articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 este aplicabil.

28 În vederea examinării similitudinii produselor din clasa 25 cu cele din clasa 18, OAPI distinge două grupe de produse care aparțin clasei 18.

29 Pe de o parte, cu privire la produsele din piele și imitație de piele necuprinse în alte clase, care fac parte din clasa 18, cum ar fi accesoriile personale, OAPI consideră că acestea posedă, dincolo de funcția lor de bază, o importantă funcție decorativă, ornamentală și estetică, cu rol determinant în procesul achiziționării lor. Pe de altă parte,

aceste produse ar fi fabricate adesea din același material și ar fi distribuite în aceleași puncte de vânzare ca produsele din clasa 25. Prin urmare, produsele în cauză ar avea mai multe puncte în comun și ar prezenta astfel cel puțin o ușoară similitudine. Camera de recurs ar fi încălcat, așadar, articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 atunci când a apreciat că diferențele dintre aceste produse erau de așa natură încât excludeau prin ele înseși orice risc de confuzie pentru publicul relevant.

30 În plus, OAPI solicită Tribunalului să indice dacă o analiză abstractă a acestor produse permite să se stabilească dacă există, sau ar putea exista, o anumită similitudine între ele provocată de o eventuală legătură de complementaritate și, după caz, să precizeze care ar fi condițiile cerute în privința celorlalți factori care permit să se stabilească existența unui risc de confuzie pe teritoriile de referință.

31 Acesta confirmă că a susținut, în cadrul unor proceduri jurisdicționale anterioare, teza existenței unei strânse legături de complementaritate între anumite produse din clasa 18 precum gențile, portofelele, portmoneele și alte accesorii din piele sau imitație de piele, care figurează printre produsele din piele și imitație de piele necuprinse în alte clase desemnate de marca anterioară, și îmbrăcăminte, încălțăminte și pălării, pentru care se solicită înregistrarea mărcii. Jurisprudența Tribunalului nu s-ar opune acestei teze.

32 Pe de altă parte, în legătură cu celelalte produse din clasa 18 (piele și imitație de piele; piei de animale; cufere, valize; umbrele, umbrele de soare și bastoane; bice și articole de șelărie), OAPI consideră că acestea sunt mult mai îndepărtate de produsele din clasa 25 și că, în privința lor, dimensiunea estetică nu are caracter preponderent.

33 În ședință, intervenientul a susținut că jurisprudența a fost corect apreciată de camera de recurs, aceasta considerând că produsele în cauză nu erau similare. În esență, acesta consideră canalele de distribuție ale produselor în cauză ca fiind în general diferite. În plus, complementaritatea estetică ar fi un criteriu prea vag pentru a fi luat în considerare. Mai mult, el apreciază că, întrucât semnele în cauză nu prezintă decât o vagă similitudine, nu poate exista, în niciun caz, un risc de confuzie pentru publicul relevant.

Aprecierea Tribunalului

34 Potrivit dispozițiilor articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, ca urmare a opoziției titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate „atunci când, din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie [în percepția publicului de] pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară”. Pe de altă parte, potrivit articolului 8 alineatul (2) litera (a) (ii) din Regulamentul nr. 40/94, „mărci anterioare” înseamnă mărcile înregistrate într-un stat membru, a căror dată a depunerii este anterioară datei depunerii cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

35 Potrivit jurisprudenței constante, riscul de confuzie în percepția publicului, care se definește ca fiind riscul ca publicul să poată considera că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic, trebuie apreciat în mod global, ținând seama de toți factorii relevanți din cazul în speță [a se vedea, cu privire la interpretarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92), al cărui conținut normativ este, în esență, identic cu cel al articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, Hotărârea Curții

din 29 septembrie 1998, Canon, C-39/97, Rec., p. I-5507, punctul 29, și Hotărârea Curții din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Rec., p. I-3819, punctul 17, și, cu privire la interpretarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2002, Oberhauser/OAPI — Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Rec., p. II-4359, punctele 25 și 26].

³⁶ Această apreciere globală implică o anumită interdependență între factorii luați în considerare și, în special, între similitudinea mărcilor și cea a produselor sau serviciilor desemnate. Astfel, un grad scăzut de similitudine între produsele sau serviciile desemnate poate fi compensat printr-un grad ridicat de similitudine între mărci și invers (Hotărârile Canon, punctul 35 de mai sus, punctul 17, Lloyd Schuhfabrik Meyer, punctul 35 de mai sus, punctul 19, și Fifties, punctul 35 de mai sus, punctul 27).

³⁷ Pentru a aprecia similitudinea dintre produsele sau serviciile în cauză, trebuie să se ia în considerare toți factorii relevanți care caracterizează raportul dintre aceste produse sau servicii, respectivii factori incluzând, în special, natura, destinația, utilizarea acestora, precum și caracterul lor concurent sau complementar (Hotărârea Canon, punctul 35 de mai sus, punctul 23). Se poate ține seama și de alți factori precum, de exemplu, canalele de distribuție pentru produsele respective [Hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2005, Ampafrance/OAPI — Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Rec., p. II-1401, punctul 53].

³⁸ Potrivit normei 2, alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995, de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat, clasificarea produselor și serviciilor potrivit clasificării de la Nisa se efectuează în scopuri exclusiv administrative. Produsele nu pot, prin urmare, să fie considerate ca fiind diferite numai pe motivul că figurează în clase diferite.

39 Legalitatea deciziei atacate trebuie, aşadar, apreciată prin prisma acestor considerente.

40 Trebuie subliniat că lipsa oricărui risc de confuzie pentru publicul relevant a fost apreciată de camera de recurs numai pe baza unei comparări a produselor în cauză. O similitudine, chiar vagă, între produsele în cauză, ar fi impus totuşi camerei de recurs să verifice dacă un eventual grad ridicat de similitudine între semne nu era de natură să genereze, în percepţia consumatorului, un risc de confuzie cu privire la originea produselor.

41 Este, aşadar, necesar să se verifice dacă este întemeiată aprecierea camerei de recurs potrivit căreia produsele în cauză nu sunt similare.

42 În primul rând, produsele care fac parte din clasa 25 şi produsele care aparţin clasei 18 sunt adesea fabricate din aceeaşi materie primă, şi anume din piele sau din imitaţie de piele. Această împrejurare poate fi luată în considerare la aprecierea similitudinii produselor. Cu toate acestea, având în vedere marea varietate de produse care pot fi fabricate din piele sau din imitaţie de piele, acest factor nu este suficient, în sine, pentru a stabili o similitudine între produse [a se vedea, în acest sens, Hotărârea Tribunalului din 1 martie 2005, Sergio Rossi/OAPI — Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, Rec., p. II-685, punctul 55].

43 Pe de altă parte, în al doilea rând, canalele de distribuţie pentru unele dintre produsele în cauză se dovedesc a fi identice. O diferenţiere trebuie totuşi efectuată ținând seama de împrejurarea că produsele din clasa 25 sunt comparate cu una sau alta dintre grupele de produse din clasa 18, identificate de către OAPI.

44 Pe de o parte, referitor la a doua grupă de produse din clasa 18 (piele și imitații de piele, piei de animale; cufere, valize; umbrele, umbrele de soare și bastoane; bice și articole de șelărie), camera de recurs a putut constata în mod corect că, în ceea ce le privește, canalele de distribuție erau diferite de cele utilizate pentru distribuția produselor din clasa 25. Faptul că aceste două categorii de produse pot fi vândute în aceleași spații comerciale, precum marile magazine sau supermarketurile, nu este deosebit de semnificativ, din moment ce în aceste puncte de vânzare se pot găsi produse de natură foarte diferită fără ca, automat, consumatorii să le atribuie o origine comună [a se vedea, în acest sens, Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2004, El Corte Inglés/OAPI — Pucci (EMILIO PUCCI), T-8/03, Rec., p. II-4297, punctul 43].

45 Pe de altă parte, cu privire la prima grupă de produse din clasa 18, și anume produsele din piele și din imitație de piele necuprinse în alte clase, cum ar fi, de exemplu, o poșetă, un portmoneu sau un portofel, trebuie subliniat că aceste produse sunt comercializate adesea împreună cu produsele din clasa 25 în puncte de vânzare care constau nu numai din spații în cadrul unor unități de distribuție mari, ci și din magazine mai specializate. Este vorba aici de un factor care trebuie luat în considerare la aprecierea similitudinii acestor produse.

46 Trebuie amintit că Tribunalul a confirmat, de altfel, existența unei ușoare similitudini între produsele „geantă pentru femei” și „încălțăminte pentru femei” (Hotărârea SISSI ROSSI, punctul 42 de mai sus, punctul 68). Această concluzie trebuie extinsă și la legăturile dintre ansamblul produselor desemnate de marca a cărei înregistrare se solicită și care fac parte din clasa 25 și produsele din piele și din imitație de piele necuprinse în alte clase, care aparțin clasei 18, desemnate de marca anterioară.

47 Având în vedere cele ce precedă, se impune constatarea că există o ușoară similitudine între produsele din clasa 25 și prima grupă de produse din clasa 18. În

consecință, camera de recurs nu putea reține o lipsă a riscului de confuzie pentru publicul relevant numai pe baza unei comparații a produselor în cauză.

48 În ceea ce privește eventuala complementaritate dintre îmbrăcăminte, încălțăminte și pălării, care aparțin clasei 25 și „produse[le] din piele și imitații de piele necuprinse în alte clase”, care fac parte din clasa 18, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, produsele complementare sunt cele între care există o strânsă legătură, în sensul că un produs este indispensabil sau important pentru utilizarea celuilalt, astfel încât consumatorii pot crede că răspunderea producerii acestora revine aceleiași întreprinderi [Hotărârea SISSI ROSSI, punctul 42 de mai sus, punctul 60].

49 Or, produse precum încălțăminte, îmbrăcăminte, pălăriile sau poșetele pot îndeplini, dincolo de funcția lor principală, o funcție estetică comună, contribuind, împreună, la imaginea exterioară a consumatorului respectiv.

50 Percepția legăturilor care le unesc trebuie, așadar, apreciată ținând seama de eventuala încercare a unei coordonări între prezentarea acestei imagini exterioare, care implică o coordonare a diferitelor sale componente cu ocazia creării sau a achiziționării lor. Această coordonare poate exista, în special, între îmbrăcăminte, încălțăminte și pălăriile care fac parte din clasa 25, pe de o parte, și diferitele accesorii vestimentare care le completează, precum poșetele, care aparțin clasei 18. Această eventuală coordonare depinde de consumatorul interesat, de tipul de activitate pentru care este constituită această imagine exterioară (în special activitatea profesională, sportivă sau de agrement) sau de eforturile de marketing depuse de actorii economici din domeniu. În plus, împrejurarea că aceste produse sunt adesea vândute în aceleași puncte de vânzare specializate este de natură să faciliteze percepția consumatorului interesat cu privire la strânsele legături care există între acestea și să accentueze impresia că răspunderea fabricării lor revine aceleiași întreprinderi.

- 51 Rezultă că anumiți consumatori percep existența unei strânse legături între îmbrăcăminte, încălțăminte și pălării, care fac parte din clasa 25, și accesoriile vestimentare de tipul anumitor „produse din piele și imitații de piele necuprinse în alte clase”, care fac parte din clasa 18, și că aceștia pot fi îndemnați să creadă că răspunderea fabricării lor revine aceleiași întreprinderi. Prin urmare, produsele desemnate de marca a cărei înregistrare se solicită din clasa 25 prezintă un grad de similitudine care nu poate fi calificat drept „scăzut” cu accesoriile vestimentare incluse în categoria „produse din piele și imitații de piele necuprinse în alte clase”, care fac parte din clasa 18.
- 52 În mod greșit a considerat, așadar, camera de recurs că nu exista în speță un risc de confuzie fără să fi efectuat analiza prealabilă privind similitudinea eventuală dintre semne.
- 53 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se admită motivul unic întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și, în consecință, să se anuleze decizia atacată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 54 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 55 Întrucât decizia camerei de recurs a fost anulată și întrucât trebuie să se considere, în acest sens, că OAPI a căzut în pretenții, fără a aduce atingere înțelesului concluziilor sale, se impune ca acesta să fie obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, potrivit cererii acesteia din urmă. Întrucât intervenientul a căzut în pretenții, acesta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 21 septembrie 2005 (cauza R 1191/2004-1).**
- 2) **OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de El Corte Inglés, SA.**
- 3) **Juan Bolaños Sabri suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Legal

Wiszniewska-Białocka

Vadapalas

Moavero Milanesi

Wahl

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 iulie 2007.

Grefier

Președinte

E. Coulon

H. Legal